

at være god Dypfordring til at kaste et Tilbageblit paa de Arbeider, vi i det Hele have udført, eller nærmere at paavise, hvorledes vi have fyldestgjort vort Gverv. Jeg skal imidlertid ganske afholde mig herfra; thi deels troer jeg ikke, at Tiden endnu er kommen til at sælde en fuldkommen billig og retfærdig Dom over vor Virksomhed, deels formener jeg, at her i hvert Fald ikke er Stedet, hvorfra denne Dom først bør lyde. Jeg er overbevist om, at vi trygt kunne overlade Bedømmelsen til vort Fædreslands politiske Historie, i Tillid til, at der, naar engang Dommen affiges, vil blive taget tilbørligt og billigt Hensyn til de vanskelige Forhold, hvorunder vi have virket, og at det navnlig ikke vil glemmes, at det faldt i vor Lod at bryde den Bane, paa hvilken det nu vil være langt lettere for vore Efterfølgere at skride fremad. Selv om vi blot havde formaet at give et sikkert og uigjendriveligt Besværs for, at den i Grundloven nedlagte frie Forsamling lod sig gjenneføre og bringe til fuld Virkelighed, saa vilde dette alene kunne tjene os til ingen ringe Roes.

Kun Et føler jeg den største Trang til sluttelig at udtale, inden jeg — sandsynligvis for stedse — forlader denne Plads, det nemlig, at jeg med oprigtig Tak paaskønner den velvillige Imødekommen, der er bleven vist mig, og vist mig fra alle Sider i denne Forsamling, under Udøvelsen af det Gverv, hvortil Thinget ved dets Tillid gjentagende har kaldet mig, og hvis Vanskelighed jeg selv tilfulde har følt.

Jeg skal nu oplæse den Skrivelse, som jeg har modtaget fra Premierministeren. Den lyder saaledes:

„Ved allerhøieste Resolution af Gaars Dato har det behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at befale, at den nu forsamlende Rigsdag skal slutes Loverdagen den 20de d. M., samt at paalægge mig at ansøge Formændene i begge Rigsdagens Thing om i Genhold hertil at afslutte i ethvert Thing især Forhandlingerne for nærværende Samlings Bedkommende, saaledes, at samtlige Rigsdagsmænd derefter samme Dag samles for af mig at blive meddeelt Hans Majestæts Budskab angaaende Rigsdagens Slutning.

I Dereendsstemmelse med denne allerhøieste Befaling maa jeg derfor tjenstligst anmode Hr. Formanden om for Folkethingets Bedkommende behageligen at foranstalte det Fornødne.

Kjøbenhavn den 19de Marts 1852.

B l u h m e .

Til

Formanden i Folkethinget.”

I Genhold til den mig givne Bemyndigelse skal jeg saaledes her ved erklære Folkethingets Forhandlinger sluttede og dets Møder hævede for denne Rigsdagens 3die ordentlige Sammenkomst.